

# salvator



DAVIDSFONDS

GROENCOMITE

HEEMVRIENDEN

KESSELS DRIEMAANDELIJKS CULTUREEL TIJDSCHRIFT

Nr 14



## IN DIT NUMMER

Blijde herinneringen uit een lang geleden schoolleven...

Het Fort van Kessel is onlangs voor het publiek toegankelijk geweest, maar wist u dat het bouwen van het fort voor Kessel een brok geschiedenis inhoudt?

En dan nog maar eens over de fusie en andere verdachte zaakjes waar wij tot onze spijt altijd moeten op terugkomen...

## BLIJDE HERINNERINGEN UIT HET SCHOOLLEVEN

Al dikwijls hebben ze mij gevraagd eens in simpele woorden te vertellen over de ervaringen die ik met kleine gasten in de klas heb opgedaan en waarover ze achteraf moesten schaterlachen! En ik wil dat heel gaarne doen, maar beloof mij dan het te geloven want het is "echtig en techtig" in die tijd gebeurd!

Eerst en vooral moet ik U zeggen dat er geen mooier ambt bestaat dan dit van onderwijzer, vooral wanneer ge u werkelijk totaal voor de kinderen inzet, ze hartelijk lief hebt en ge voelt dat de kinderen ook van u houden net zoals ze thuis vader en moeder liefhebben.

Niet vergeten dat William Shakespeare, de grote Engelse toneelschrijver eens geschreven heeft: "Wie aan het kind welbehagen vindt is een edel, goed mens."

En het is ook zo dat alle ouders niet beter verlangen dan dat de kinderen gaarne school lopen en goed zouden leren om later welvarend door 't leven te gaan.

In de jaren 1925-26 werd mij te Kessel het eerste leerjaar toegewezen. Vermits er geen voldoende klassen in de Schoolstraat beschikbaar waren, had het Gemeentebestuur de helft van de zaal Alcazar gehuurd, waar voor die gastjes les gegeven werd. Als speelplaats hadden we de Molenberg waar toen geen huizen opstonden en de kinderen vrij konden ravotten en spelen onder 't waakzaam oog van de meester. Heerlijke tijd zonder auto's!

Bij Fien Kets, een braaf en goed mens, mochten ze 't gemak gebruiken en om te wateren kregen wij van Fien Kets altijd twee emmers ter beschikking. De kinderen stonden dan samen rond die emmers hun behoeften te doen en er waren altijd van die doortrapte belhamels die er niet voor terugschrokken om tegen iemand anders benen te pissen. De klas van zaal Alcazar was een wereldje op zichzelf. Altijd in de veertig tot in de vijftig leerlingen. Nu moet ik u wel zeggen dat ik met de jongens best kon opschieten en onze klas telde zelden afwezig.



*Reeds stak hij de hand uit en hield het zwaard opgeheven om zijnen zoon te treffen. Maar zie, een Engel des Heeren riep hem uit den hemel toe : " Abraham, Abraham . . . "*

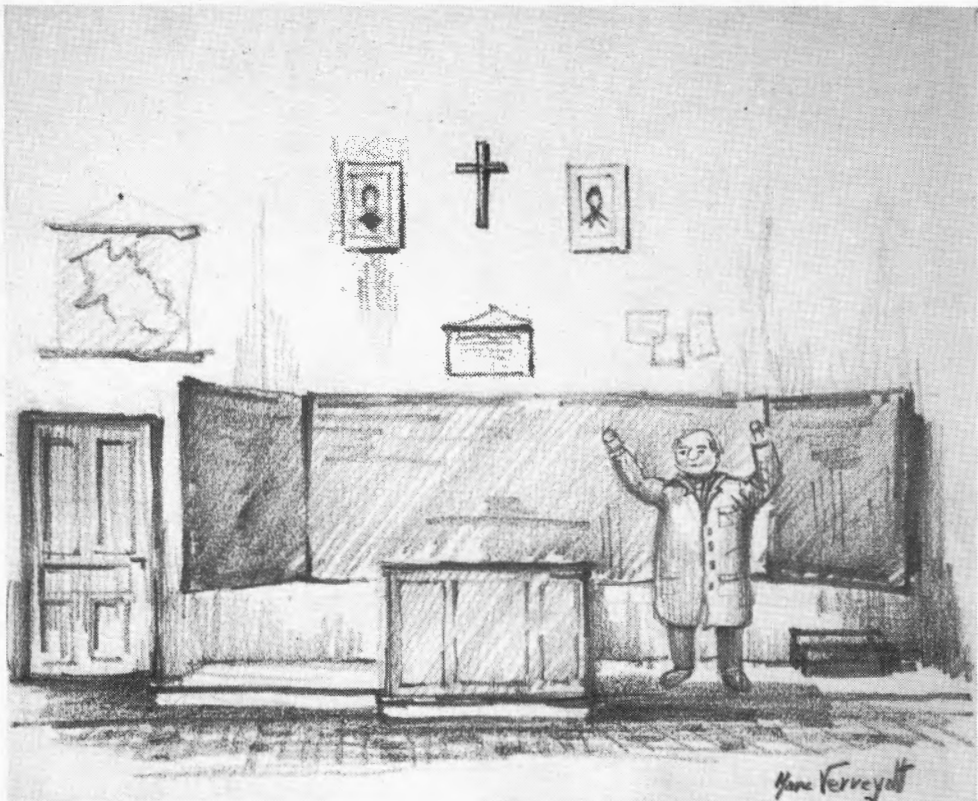
Voor de lessen van Gewijde Geschiedenis stuurde ik altijd een leerling naar de jongensschool om een grote prentplaat te halen over het te behandelen onderwerp.

Zo gebeurde het tijdens de les ' Abraham slachtofferde zijnen zoon uit liefde voor Onzen-Lieven-Heer '. Ik hing de plaat voor de klas en begon dan te vertellen dat Onze-Lieve-Heer wilde weten wie Abraham dan wel het liefste zag, zijn teerbeminde zoon of God.

Toen de les in geuren en kleuren verteld was en de plaat verwijderd werd stelde ik de volgende vraag : "Jongens, wie kwam er op 't ogenblik dat Abraham dat groot beenhouwersmes nam om zijn zoon te slachtofferden uit liefde voor God ?"

Spontaan sprongen twee jongens van 6 à 7 jaar recht op de bank en riepen zo luid ze maar konden :

"De gendarmen van Balder, meester !"



In 1927 moest ik mijn kamp doen en de leerlingen werden 6 weken toevertrouwd aan een juffrouw. Op de terugweg uit Elsenborn naar Forst, boven Aken, hielden we halt. We mochten daar even verpozen en een uitkijktoren beklimmen. Voor het vertrek hield de kolonel nog een toespraak, waarin hij onder andere zei, natuurlijk in 't Frans : "Soldats, soyez catholiques, soyez socialistes, soyez communistes, soyez tout ce que vous voulez, mais soyez avant tout Belges !" (1)

Dat werkte zo stimulerend op mij, omdat wij, klein België, dat machtige Duitsland mochten helpen bezetten, dat ik bij mij zelve zei, de eerste les die ik als spreekoefening geef bij mijn terugkeer in de klas, zal handelen over De Koninklijke Familie.

(1) Soldaten, wees katholiek, wees socialist, wees communist, wees wat u wilt, doch wees voor alles Belg!

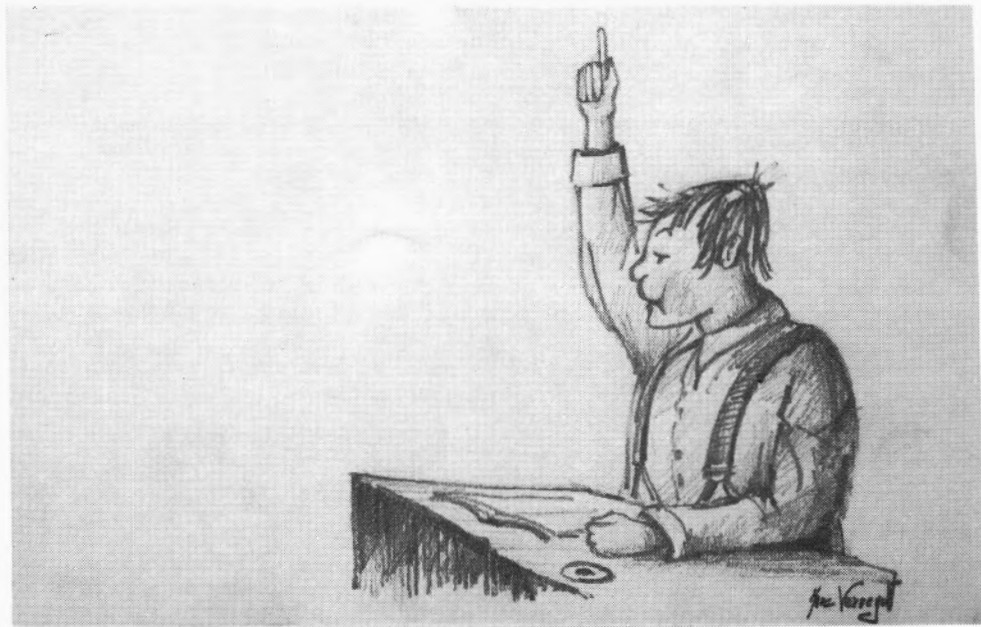
Ik vroeg later welke foto er naast het bord hing. Iedereen wist het, Koning Albert ! Samen : "Koning Albert ! " En rechts van 't bord ? "De foto van de juffrouw, meester !" Neen jongens, dat is de foto van onze Koningin Elisabeth, toen ze verpleegster van 't Rood Kruis was, aan de IJzer. Zegt samen : "Koningin Elisabeth". Hierop stak Jef Janssens, ge kunt het hem nog vragen, zijn vinger op en zei fier : "Meester, zo heet onze petere zijne ezel ook !"

En werkelijk die ezel van de familie Janssens, die vroeger op de Berlaarse steenweg woonde, heette Elisabeth (Beth).

Nog dit ! Toen ik als normalist de 1ste keer voor de klas stond, dat was destijds achter 't stadhuis te Lier - toen was daar de oefenschool - gaf me de leerkracht vooraf allerlei instructies en raadde me aan, niemand die zijn vinger het 1ste kwartier opstak, toelating te geven om naar de W.C. te gaan, want dan liep de les in 't honderd.

Een kwartier was voorbij, geen vinger in de hoogte en Bibi dacht, dat gaat hier goed, alle leerlingen een en al aandacht ! Toen nadien, nog 5 à 10 minuten verlopen waren, ging er een vinger in de hoogte van een zekere Tibax, een ferme, proper geklede jongen en toen ik hem vroeg wat hij verlangde, zei hij spontaan, helemaal op zijn Liers weg : "Menier, 'k heb veur ij nog een schoen zuster thoos !"

Meester Witjes.



Toen in het midden van vorige eeuw Antwerpen uit zijn keurslijf groeide werden de huidige leien - in de Spaanse tijd als verdedigingssysteem gegraven grachten - gedempt. De verouderde citadel werd eveneens afgebroken. De stad, met haar voor het land levensbelangrijke haven, bezat nu echter geen enkel verdedigingssysteem meer. De hogere legerleiding ontwierp dan ook het plan om onze Metropool tot de best verdedigde plaats van het jonge land uit te bouwen. Men zag de zaken groots en het zou iets unieks worden ! Ultra-modern, oninneembaar, een bolwerk waartegenover iedere aanvaller machteloos zou staan !

Verrassend snel waren de plannen klaar en kon men van wal steken. In theorie althans klopten al de plannen als een bus !

De Scheldestroom vormde de natuurlijke verdediging voor de rug van de stad. De weke buik zou beschermd worden met een dichtaaneengesloten rij forten op ongeveer 4 km. van de agglomeratie. Deze forten, gemakkelijks halve genummerd van 1 tot 8 en ook wel eens 'De binnenforten' genoemd werden onderling met een speciaal aangelegde weg verbonden die de mensen al spoedig de 'Militaire Baan' doopte. Die naam hebben ze later wel veranderd in 'Krijgsbaan', na de oorlog zelfs - hoe paradoxaal ook - in 'Vredebaan', maar in de volksmond is het altijd 'De Militaire Baan' gebleven.

Op  $\pm$  15 km. van de stad kwam dan een gordel van 23 forten, 3 à 4 km. van mekaar die als 'De Buitenforten' aangeduid werden.

Bovendien werden op de strategisch zwakke plaatsen nog eens 16 veldschansen of 'redoutes' (1) ingeplant. Ook Rupel en Nete waren in het verdedigingsplan ingeschakeld en de nodige werken werden uitgevoerd om de beemden naast deze rivieren in tijden van gevaar onder water te kunnen zetten. Buiten dit alles werd dan nog 'De Linie' gepland (2).

Het werd een werk van lange adem. Na vijftig jaar was alles nog niet klaar, maar in het kader van zijn tijd en rekening houdend met de middelen waarover men toen maar beschikte, was het zonder twijfel een titanenprestatie ! Op geld keken ze niet en het projekt kostte, omgerekend in onze huidige munt, vele miljarden franks. Protést tegen zulke uitgaven bestond toen niet !

(1) Kleine, niet door water omgeven forten

(2) Later meer daarover



De ontwerpers liepen wel hoog op met hun geesteskind en superlatieven als : "onoverwinnelijk, door geen enkel leger in te nemen, bestand tegen de zwaarste kanonnen met die muren van twee meter dikte" werden dan ook te pas en te onpas gebruikt.

In wezen was heel dit reusachtig afweersysteem, ondanks vele technische snufjes (sommige forten waren toen zelfs als uitgerust met electriciteit), een opeenstapeling van fouten en vergissingen, voorbijgestreefd en verouderd lang voor het voltooid was ! Inzonderheid de uiterst zwakke bewapening en vuurkracht van de forten waren gewoon een lachertje! De illusie van onoverwinnelijkheid heeft dan ook, toen het menens werd, welgeteld twee dagen geduurd ....

In 1858 begon men met de bouw van de eerste forten. Lier, het grootste in de reeks, was reeds voltooid in 1878. Kessel, de meest oostelijk gelegen vesting en iets kleiner dan Lier-fort - het was een zogezegde vesting van tweede orde - kwam eerst veel later aan de beurt.

De oude grote hoeve 'De Groeshoeve' bewoond door 'De Roele' werd ont-eigend en na uitgebreide en zeer nauwkeurige opmetingen kon er ge-start worden.

Geloof men het opschrift boven de inkompoort, dan werd het fort in slechts drie jaar tijds gebouwd; van 1909 tot 1912. In werkelijkheid begonnen de werken in 1908 en duurden nog voort bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog! Het was toen nog verre van voltooid.

De Kesselaars waren er over 't algemeen wel mee opgezet dat er hier een fort kwam en aanzagen het zelfs als een hele eer dat juist hun dorp daarvoor in aanmerking kwam ! Aan het gevaar dat zoiets meebracht of kon meebrengen werd achteloos voorbijgegaan. Oorlog was trouwens iets dat de generatie van toen nooit gekend had ! Dat was iets voor een zeer verre toekomst misschien. Werde het per ongeluk dan toch eens oorlog dan was zo'n fort zelfs een goede zaak. Het gaf bescherming en veiligheid. Alleen een dwaas zou zo'n fort aanvallen ! Op het eerste gezicht bracht het daarbij een massa voordelen met zich; werkgelegenheid en geldgewin, vertier in herberg en winkel en een boel sensatie !

De werken hadden altijd veel bekijks en bijzonder 's zondags was het fort een gegeerd doel voor een wandelingetje. Alles werd er grondig bekeken, bekeurd, goed- of afgekeurd. Zo is er oeverloos gediscussieerd geweest over een nieuwigheid in 'den bouw', nl. 'beton', een nog niet zolang uitgevonden materiaal en in Kessel voor het eerst gebruikt aan het fort; in het begin niet of zeer weinig gewapend (geenszins omwille van besparing of omwille van een lepe streek van de aannemer zoals wel eens beweerd werd, doch bij gebrek aan kennis en ervaring.). Bij de bouw van de geschutskoepels werden echter vele en zware ijzers ingewerkt.

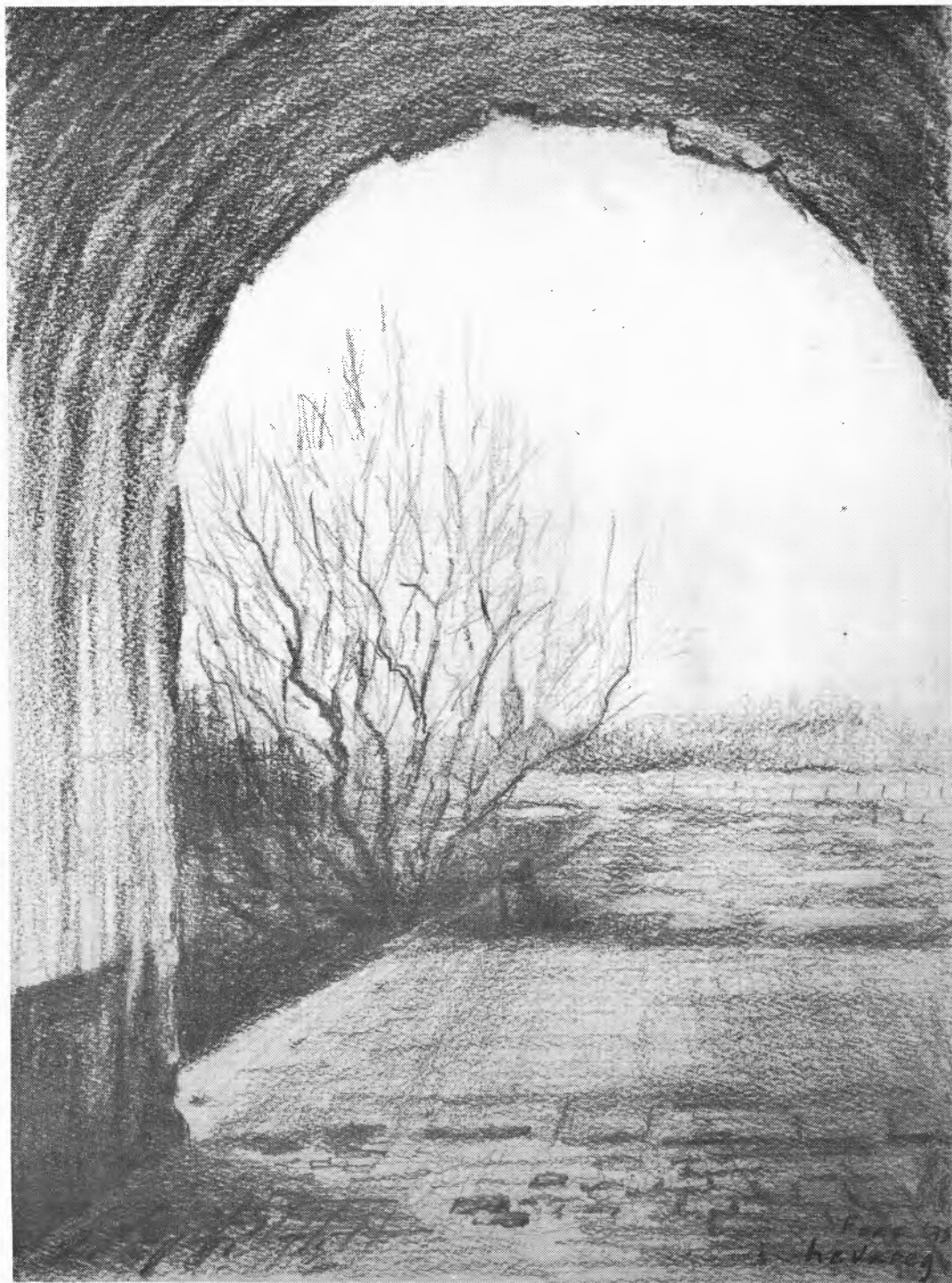
De tegenstanders van dit nieuwe materiaal hadden bij het gieten van het beton weinig commentaar. Een paar tikken met hun wijsvinger op het voorhoofd en dan smalend : "Als ze met zo iets plat iets fatsoenlijk willen maken dan gaan we nog lachen ! "

Ook de stoommachine lokte kijkers van uren in het rond. Het is een fabeltje dat het fort volledig met de hand werd afgewerkt. Het echt zware graafwerk aan de vestinggracht werd uitgevoerd door een weliswaar primitieve maar toch sterke machine. Dit tuig dat al vlug 'de schamoteur' gedoopt werd, was overgebracht van Koningshooikt waar het zijn sporen al verdiend had bij het graven van de omwatering van het fort aldaar. Het vervoer van de 'schamoteur' gebeurde over de weg op stukjes spoor, een tijdrovend werk want de eigenaar van de machine beschikte over slechts enkele spoorstaven. Hij moest dan ook, wanneer de machine enkele meters gebold had, de sporen afbreken en naar voren dragen, dan weer een beetje rijden, afbreken, enz.

Er werkte veel volk aan het fort en toezichter Van Laer, de alom gekende Kesselse sneldichter en liedjesmaker, hielp heel wat dorpelingen aan een jobke.

De hoofdtoezichter kón immers geen volk aanwerven ! Dat was - volkomen normaal voor die tijd - een Waal en die sprak geen woord Nederlands .... Toch werkten de mensen graag aan het fort. Men moest niet op en af rijden en de lonen waren niet slecht, al klinken de cijfers van toen wel wat vreemd in onze oren. Een grondwerker verdiende 35 centiemmen per uur. Een voorgraver had 38 centiemmen en een metselaar kreeg tot 45 centiemmen per uur. Werkdagen van 12 uur waren in





die tijd, in de zomer althans, doodgewoon. De mensen wisten niet beter en bij goed weer werd er tijdens de arbeid zelfs veel gezongen en gefloten.

Bij regenweer echter, wanneer de grond doorweekt was en loodzwaar woog, was het omhoogkruien van de logge houten kruiwagentjes, die leeg al even zwaar wogen als gevuld, gewoon onmenselijk.

Oudere mensen die het fort nog hebben weten bouwen vertellen nu nog dat de gekromde silhouetten van de uitgerekte rij grondwerkers, die tegen een achtergrond van grauwe regenwolken hun wagentjes tegen de hellingen omhoogduwden, aan slaven uit een of ander verhaal uit de oudheid deden denken.

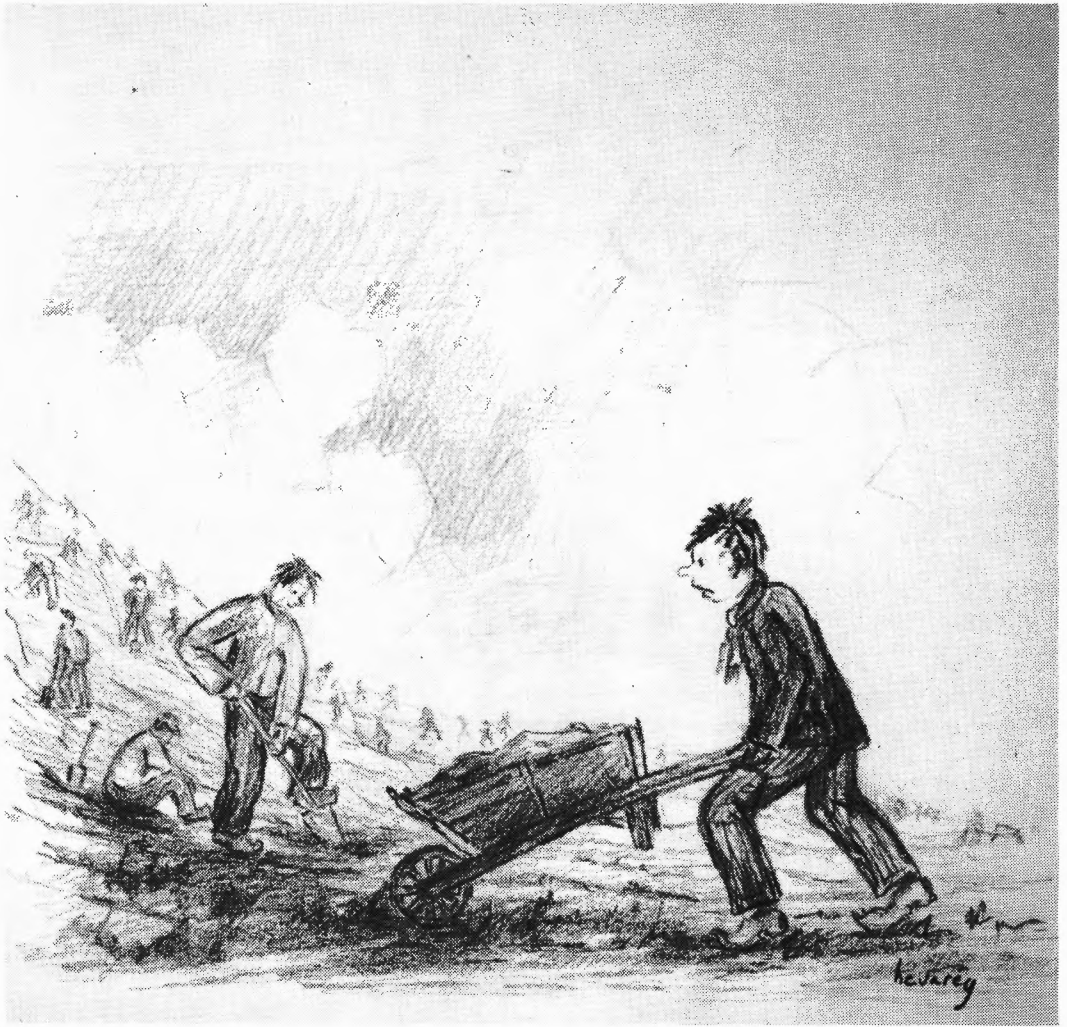
Ook het werk aan de 'banketten' (3) was buitengewoon lastig en als de voorgraver de trappen te hoog aangezet had werd de naam van God soms op een gruwelijke wijze ijdel gebruikt ! Gelukkig werd het graafwerk aan de 'glacis' (4) een beetje gemoderniseerd. Er werden kleine wagonnetjes ingezet en een paard gehuurd bij 'Lewie Pruis' een grote boer aan de Bartstraat. Dit paard is haast legendarisch geworden door zijn prestaties maar meer nog door zijn nukken. Volgens kenners was het dier het sterkste maar ook het kwaadste beest van België.

Toch schoten de werken aan het fort goed op. Men zag het groeien, en in 1912 was zagezegd alles af. En het moet gezegd, er was goed en stevig werk geleverd. Er straalde werkelijk macht uit van het fort. Het was haast niet te geloven dat die enkele kleine nietige mensjes op een paar jaar dit reusachtige bouwwerk uit de grond gestampt hadden. Met trots werd dan ook, boven de inkompoort, in mooie letters en vanzelfsprekend in het Frans het opschrift '1909 FORT DE KESSEL 1912' ingebeiteld. In werkelijkheid was het fort nog niet half af. Binnenin was er nog een massa werk te doen en het afwerken van de geschutskoepels, het allernoodzakelijkste en in feite de bestaansreden van het fort, bleef maar aanslepen. Zelfs in 1914 was het er nog niet van gekomen .... De schijn was echter gered. Het trotse fort was paraat ! Ze konden komen !!! .... En ze kwamen .....

Op 4 augustus 1914, dinsdag met Kapellekenskermiss, vielen de Duitsers ons land binnen. Voor de gewone man een volkomen verrassing. Voor ingewijden iets dat reeds geruime tijd onafwendbaar was. Er was dan ook

(3) In de grond gegraven trappen van ongeveer 1,5 meter hoog. De aarde werd dan van de onderste op een hogere trap geschept, dan weer een trap hoger, enz.

(4) Aardglooiing aan de buitenkant van de vestingsgracht van een fort.



reeds een gedeeltelijke mobilisatie van de soldaten op gang gekomen en het fort had al een bezetting. Van echt oorlogsgeweld was er vooralsnog in ons dorp niets te merken. Maar toch begon hier reeds daags na de inval de tragedie. Niet door strijd of gevechten, maar door iets dat hoorde bij het fort en waarvoor men altijd achteloos de schouders had opgehaald omdat het volkomen onbelangrijk leek.

Het deel van het defensieplan dat officieel de naam droeg 'Plan tot Verdediging der Tussenruimten' maar door onze mensen altijd 'De Linne' (de linie) genoemd werd zou uitgevoerd worden. Op papier slechts een paar tekeningen met enkele woorden, in realiteit voor vele gezinnen in Kessel een drama !

Een 600 meter brede strook grond tussen de forten van Lier en Kessel en daarbij een grote half-cirkelvormige ruimte ten oosten van het fort zelf moest 'blak' gemaakt worden. Onmiddellijk, volledig, zonder uitzondering voor wie of wat ook en vaak absurd in zijn konsekventies (5). Men moest en zou een onbelemmerd uitzicht verkrijgen van het ene fort tot het andere en alles, huizen, hoeven, bomen, struiken, dreven, bossen, hooi- en stromijten, ja letterlijk alles moest daarvoor verdwijnen. In deze open ruimten zouden dan loopgraven aangelegd en prikkeldraadversperringen aangebracht worden.

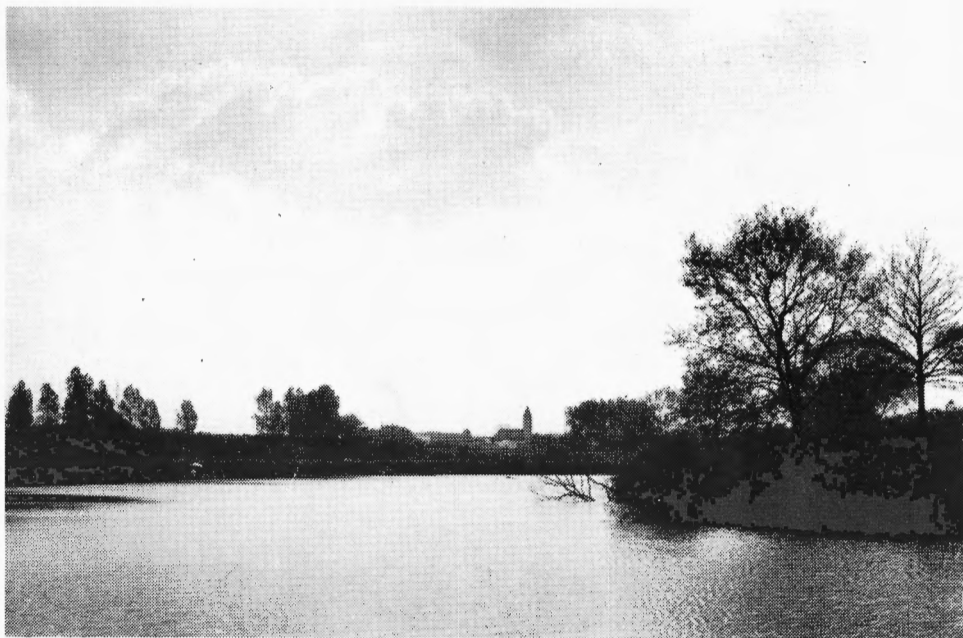
De ruimte voor het fort werd 2 à 3 maal uitgebreid. Het oordeel, of was het gewoon het humeur van de fortcommandant, scheen hier van doorslaggevende aard te zijn. Zij eindigde ongeveer waar nu de Hoenderstraat ligt. Het tracé van de linie tussen de twee forten stond echter van het begin af definitief vast en is gemakkelijk te lokaliseren. Twee rechte lijnen bakenden dit gebied af en zijn nu nog op een duidelijke wijze te hertekenen.

De oostelijke lijn dwarste de Pastorijstraat op het kruispunt met de huidige Nieuwstraat, stak de Stationsteenweg over en kruiste de Liersesteenweg daar waar nu de winkel van bakkerij Dockx staat. Vervolgens liep ze rakelings naast het hoevetje van Noiron aan de 'Lindeboom' en de grote hoeve van de familie Dillen aan de Terlakenweg, om dan via de netevallei Liers grondgebied aan te doen. Westelijk werd de linie begrensd door een ingebeelde lijn die de Stationsteenweg overstak aan de Ringstraat, dan juist naast het 'Hofke van Voet' liep, de Lierse Steenweg bereikte, daar waar nu het café staat bij het voetbalplein, om dan naast de hoeve van Bats aan de Bartstraat weer Lier te bereiken (6)

Mannen en zelfs jongens werden opgeëist en ingezet om alles wat groeide om te hakken en weg te slepen. Soldaten gingen rond, met stafkaarten in de hand om de als van de hand Gods geslagen bewoners de jobs-tijding te brengen dat hun huizen en hoeven tot verdwijnen gedoemd waren !

En veel woorden werden daaraan niet verspild! Hooghartig, kortaf en op een toon die geen twijfel liet dat het menens was, werd het de slachtoffers diets gemaakt dat ze juist geteld 24 uur tijd kregen om op te krasen! Wat er dan nog overbleef van hun huis zou met de grond gelijk gemaakt worden! Op een goedkope, vlugge en gemakkelijke manier. De brand er in !!

- (5) Sommige boeren kregen het bevel hun mesthopen uit te spreiden, ze zouden de vijand als dekking kunnen dienen !
- (6) Wij moeten er ons wel voor hoeden het Kessel van nu met het Kessel van 1914 te vergelijken. Dit is in geen enkel opzicht mogelijk. Op de plaats die omschreven is staan nu vele honderden huizen. Toen ongeveer 70 !



En de brand ging er in. Soms nog eerder dan de toegestane 24 uur respijt. Een geut 'petrol' over de meestal lage daken en het vuur deed zijn werk. Vele huizen, om niet te zeggen allemaal, hadden toen nog houten roosteringen en planken vloeren en brandden gemakkelijk. De hoeven waar men niet tijdig de oogst had kunnen uithalen brandden als een toorts en de stank van het nasmeulend hooi hing nog dagenlang over het dorp.

Voor al het kasteel 'Terlaken' met de bijbehorende hoeven - de gekende '2 boerderijen' die later naast de Liersesteenweg herbouwd werden maar vroeger dicht bij het kasteel stonden - brandden als de hel en het geknetter van de vlammen was tot in de molenhoek te horen (7)

(vervolgt)

Lode Van Regenmortel

IN 'T KORT GENOTEERD

DE STORTEN (Vierendertigste vervolg)

Het stort aan de Lierse Steenweg blijft in de aktualiteit. Spijts het uitdrukkelijk verbod van de Bestendige Deputatie, (moest al het gestorte vuil niet weggeruimd worden?) en ondanks het verwerpen van het door de uitbater tegen deze beslissing ingestelde beroep, werd er tot voor een paar weken nog altijd bijgestort, hoofdzakelijk in de richting van Kessel.

(7) Eerlijkheidshalve moet gezegd dat de slachtoffers na de oorlog over 't algemeen redelijk, sommigen zelfs rijkelijk, vergoed werden voor de geleden schade.

Het aan zijn zolen lappen van wetten en reglementen schijnt hier volkomen normaal te worden!

Het storten van de witte 'smeerlapperij' in de netevallei aan het sas gaat onverminderd verder. Staatssecretaris voor leefmilieu Poma heeft laten weten dat het goedje niet giftig is. Daarmee is voor hem de kous af. Dat het hier om een scheikundige afvalstof gaat, waarvan het storten onderworpen is aan de wet op de hinderlijke bedrijven, schijnt voor zijn departement van geen belang te zijn! Dit is iets voor een andere instantie! Ook artikel 44 van de wet op de Ruimtelijke Ordening en Stedebouw zegt uitdrukkelijk dat een aanmerkelijke wijziging van het bodemreliëf niet mag gebeuren tenzij na een voorafgaande, uitdrukkelijke en schriftelijke toestemming van het college van burgemeester en schepenen. Doch deze instantie laat zoals gewoonlijk oogluikend begaan. Zo komen wij dan tot de paradoksale toestand dat er enerzijds op het gewestplan in de netevallei 500 hektaren voorzien worden voor de aanleg van wachtbekkens, om in geval van wateroverlast dit water te kunnen opvangen, terwijl anderzijds de natuurlijke wachtbekkens - of is de netevallei dan iets anders? - stelselmatig mogen aangevreten worden! Als variatie op het gezegde 'Een put graven om een andere te vullen' zouden wij hier kunnen stellen 'Een put vullen om een andere te graven'!



## FUSIE (vervolg)

Ja, nog maar eens fusie. Misschien voor de laatste keer. Gezien de dictatoriale neigingen van bepaalde partijen kan een publicatieverbod evenzeer uit de bus komen. Men moet van niets meer verschieten!

Iedereen heeft in de kranten het advies gelezen van de Bestendige Deputatie : vier leden spraken zich uit voor fusie van Kessel en Bevel met Nijlen, twee spraken zich uit voor de aanhechting bij Lier. De gestroomlijnde partijpers heeft er geen commentaar aan gewaagd, om de grote bonzen niet te mishagen ! In vorige nummers van Salvator werd ten overvloede bewezen dat een fusie nutteloos was en alleen de tegenstellingen kon vergroten. En toch wordt een ontvoogde gemeente eenvoudig opgeheven. De kleinere zal de schulden en de jannestrecken van de grotere moeten betalen.

Waarom dat alles ? Om de stijfkoppigheid van een Waalse snoeshaan te dienen ! Minister Michel, die ook de onwettelijke toestanden in Schaarbeek duldt en dus aanmoedigt, heeft het in zijn hoofd gehaald een aantal gemeenten af te schaffen. Of die fusies nu rationeel zijn raakt zijn kouwe kleren niet. Hij heeft beslist en het zal gebeuren. Typisch voor de heersersmentaliteit van de Walen en de Brusselaars. De grootste partij in Vlaanderen is in de houding gesprongen en heeft onderdanig toegestemd. De baas heeft gesproken. Onmiddellijk gingen de cijfer-aars aan het werk om combinaties uit te knobbelen. Zo werd berekend dat de huidige bewindsleden in Nijlen konden gewipt worden indien Kessel en Bevel genoeg geel in de pap zouden mengen. En klaar is Kees. Alles werd zorgvuldig tot een plannetje gevormd dat voorgelegd werd aan de gemeenten. Na veel talmen werd dan in Kessel ook een opiniepeiling gehouden : 95 % was tegen de fusie, met wie dan ook !

Om de schijn te redden mochten de Kesselse gemeentevaders de zaak ook nog eens gaan bepleiten op de partijraad te Mechelen. Het college van burgemeester en schepenen mag op deze bladzijden laten weten met hoevelen ze ter plaatse waren en wie de Kesselse belangen heeft verdedigd ??? ... De rest hebben we gelezen in de kranten. Het advies van de Bestendige Deputatie zal wel gevolgd worden door de achtbare heer Minister. En dan Kesselaars, haalt uw geldbeugel maar boven !

Cijfers zeggen u zeker meer. Wedden, lonen en vergoedingen voor personeel en mandatarissen bedragen nu F 19.000.000 de 3 gemeenten samengeteld.

Fusioneert men deze 3 gemeenten tot één enkele gemeente met  $\pm$  19.000 inwoners, dan zullen deze onkosten oplopen tot  $\pm$  F 35.000.000 ! Immers hoe meer inwoners een gemeente telt hoe hoger de kosten op een onevenredige wijze t.o.v. het aantal inwoners stijgen ! Wie zal dat betalen ? U zelf, beste Kesselaars, die tegen de fusie zijt !

Dat alles danken we aan de partij die zich christelijk en volks noemt. Christelijk is ze alleen wanneer ze van de bisschoppen de hellestraf afsmeekt voor de onverlaten die voor een andere partij durven stemmen! Christelijk is ze wanneer het gaat om stemmen te ronselen die de Ziel van het Kind moeten redden ... en vervolgens wordt het christelijk onderwijs overgeleverd aan de Maoïsten (niet waar Leuven?). Christelijk is die partij wanneer ze meehuilt met de jakhalzen die iedere vorm van amnestie weigeren en de pauselijke raadgevingen terzake in de prullemand gooit. Volks is die partij evenmin. Met welk recht beslist een partij over het lot van de gemeente Kessel waar de Kesselaars zich duidelijk hebben uitgesproken voor het behoud van de zelfstandigheid en dat in het verleden waar maakten? Is dat de nieuwe democratie? Waarschijnlijk heeft de voorzitter van de kadodders deze democratie bestudeerd in Portugal waar hij naar toe mocht gaan met een militair vliegtuig en dus op ons aller kosten. Een partij die haar oren laat hangen naar Waalse bazen en franstaterende verkavelaars schiet het volk in de rug.

Waar blijft de belofte van Leo de Andere dat er niet zou gefusioneerd worden? Of is dat enkel geldig voor de gemeente waar hij woont? Wat doet men met de verklaring van Sire Boudewijn dat de leefbare gemeenten onafhankelijk zouden blijven? We stellen eens te meer vast dat een volkse en christelijke partij de pauselijke en koninklijke aanbevelingen ter bevordering van christenheid en democratie gewoonweg naast zich legt.

Blijft alleen één partij over ... met alle pest die eraan verbonden is. Waarschijnlijk rekent men op het kort geheugen van de Kesselaars. Toekomend jaar is het weer bollekenskermis. De heiligmakende partij zal weer om onze steun bedelen. Ik vrees voor de berekenaars dat de dreigende kromstaf vande bisschop, de hitte van het hellevuur of de beoefde geneugten van de kadodderij de Kesselaars er niet zal van weerhouden deze misrekening af te straffen in het stemhokje; de enige mogelijkheid trouwens om te reageren tegen de tirannie van de volksvreemden en de volksvervreemders ...

**EN TOCH ZULLEN WIJ BLIJVEN VECHTEN VOOR ONAFHANKELIJKHEID !**

Jos Dillen

Verantwoordelijke Uitgevers

DAVIDSFONDS KESSEL	GROENCOMITE KESSEL	HEEMVRIENDEN KESSEL
Romain Verreydt	Herman Van Regenmortel	Frans Lens
Fortstraat, 13	Salvatorbaan, 9	Berlaarsesteenweg, 31
2508 KESSEL	2508 KESSEL	2508 KESSEL

Redactie en Lay-out : Herman Van Regenmortel